

T'RADT VAN AVONTVEREN.

DVS DRAEYT DVS GAET DES WERELTS STAET.

Hier hebt ghy swerals staet, hier hebt ghy taerdig rat
 Hier is de fortunys gunst, getekent op dit blad
 Hier is die ware vrec, die op gaet van beneden
 Een lam en lauren tack, geeft teken van die vrade
 Van vrade ryedom, comt door godes schicking voort
 Verheerlyckt met veel pracht, het geen den mens becoort
 Een schaal van overvloed, en slang die doet verclaeren

Versichtheyt om wel syn ryedom te bewaeren
 Clint soo na bouen toe, een hooren vol gepropt
 Van alle kostelycheyt, geen gierichheit en stopt
 Clint op in houerdij, vormtel trots en prachtech
 En soeckt noch hoger staet, noch heerlycker en machtygh
 Gelyck de troife leeu sich in syn grootte macht
 En in het lange haer, als teken van syn kracht

Verheerlyckt waert getoont, gebreydelcon gedwong
 Gebroken is die staf, en al syn troife sprongen
 met afgunst afgedaen, vermits hy sit opt hoogst
 Op overvloed van gelt, en't borenst van die tooch
 Des radts, doch wankelt hier, en werther so afgunstigh
 Dat hy vervale van staet, o afgunst die hier kunstigh
 Is fraeyjes afgeboelt, want uwe spoor vertoont

Dat ghy een yder mens in alle dingen hoont
 En volcht hem yverich na, o afgunst u z haenen
 Te recht u naem vertoont, gelyck de oorlocks vaenen
 Staech vliegen in het velt, en beelden afgunst wyt
 En volgen voort die twyft die noch veel minder stuyt
 Wiens hoest vol slangen sit, en maect het vier te branden
 Blaest op syn hels fenyn, en laet die afgunsts handen

In wrede oorloch, en int bloedig Badt besmet
 Hier valt hier straf ons God, hier is die hant ontfet
 Tot alle wreack, de vlam de toors die is ontfeten
 Die oorloch tal vernielt, en'schort hem aen geen wreken
 Tot dat den armen mens heel laech ter aerden leyt
 De krych het al vernielt, gelyck het spreek woort seyt.
 Hugo Allert excudit.

ROTAT OMNIA FATUM.

De blixem, die in vele delen
 Europés boezem open sloegh, (len
 Wyl meyneedt schonck haar krijft krakee-
 En wegh schoof vlegel, wann', en ploegh,
 De schrick van vreemde, en ingeboren,
 Wiens naam door heel de Weerelt klonck,
 Die 't hollend Paart neep door met sporen,
 En als een Noot-itar ylijck blonck
 In 't oogh van Koerlandt, over Polen,
 En naderhant op Frederijck,
 Wiens klingh het alles stiet in kolen.
 O Koopmans-Haven! k heb het slijck
 Van KARELS rost tot op uw wallen
 Gespat gezien, by slechte kans,
 Uw goude scepteraan het vallen;
 't Radt schonck de Zweedt haar glori-kran.

Maar ach! wie steunt op siere daden?
 Die afgestete Kristen-roe,
 Wiens borst was nimmer te verzaden,
 De Zweetsche KAREL leyt'er toe.
 Stofft nu gy ydle Konings-schimmen (Vrou,
 Plaaght Weesen Weeuw, schent Maagt, en
 Die al te hoogh op 't Radt kon klimmen
 Kleet door zijn doodt Stockholm in rouw;
 Gansch Zweden weent, en stort haar tranen
 En schreeuwt, benaauwt: ellendigh lot!
 Die zich op 't ys een wegh kon banen,
 En drongh door wal, en stede-slot,
 Zoo zucht het overdroeue Zweden,
 Zoo spreckt het, hikkende in'er noot:
 O wee! mijn starckste steun is heden,
 Mijn stoute KAREL kufft de doodt.

Die 't alles trachte, en scheen te dwingen,
 En bliet schel uyt in 's Werelts oor:
 Dat Hollant buyge voor mijn klingen,
 Verlaat my met Vrouw LEONOR;
 Helas! wat baat nu al uw woelen?
 Wat helpt, ó KAREL! dat uw moet
 Geen rust in rust vondt? Vorste-stoelen
 Haar schroockten in uw Oorloghs-gloet.
 Nu leghtge ellendigh aas der wormen,
 Nu leghtge, ó Koningh! zonder faam,
 Die ghy bestormde uw roem bestormen,
 Eylas! daar glijt de Helden-naam
 Met al haar glanzes, los in d'aarde,
 Och! wie aanvaert nu KARELS staf!
 A my! daar leyt mijn overwaerde,
 Mijn koopre-pijler in het graf.

Zoo treut het droevigh Vorstloos Zweden,
 En deekt de kruyn in rouw-gewaet,
 Waar henen met de Wedu-leden,
 Daar zulck een hoofd ter aerde gaat?
 Zoo rolt het Radt het bovenst onder,
 Zoo daalt Heer KAREL grave-waert,
 Zoo sterft het grootste Werelts-wonder,
 Zoo roelt het blanck-getoge zwaert.
 Het noot-lot hefte d'onvertzagde,
 Fortuyn belonckte hem voor heen,
 Die ziel en bloet voor Zweden waagde,
 En die de Denen zou vertreen,
 Wyl Leeuwen FREEDR YCKS Rijk verstar-
 Terwijl de Vrede'er stralen schiet, (ken,
 Rijst blijdschap voor gansch Denemarcken,
 En voor den Nijper fwaar verdriet.

Geen uytkomst, als de doot komt kloppen,
 Geen Konings-zalen vry van haar,
 Geen bloet kon KARELS staat waan stoppen,
 Nu leyt heel Zweden op een baar,
 Opene baar de stoutst van allen,
 De Vorst in 't vechten nimmer moe,
 Die 't allerheerlijckst scheen te brallen,
 De grote KAREL leyt'er toe.
 Zie Scepterdragere, die de schuuren
 Der boeren schent! wat is de staf?
 Sie op dit Radt van Avont-uren,
 De brave KAREL rot in 't graf.
 Gaf Godt, dat FRIDRIGH, als te voren,
 Met Zweden trat in Vreë-verbont,
 Zoo ginghen Hemel Davids toren
 Ten spijt van d'Helichen Oorloghs-mont.